

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821204649
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3821204649.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloletého Q. O., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov: matky Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., A. Y. XXX/X, zastúpenej JUDr. Dášou Taschovou, so sídlom Prievidza, M. Hodžu 14/1 a otca X. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. Y., V. XXX, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Námešným, so sídlom Prievidza, Nábřežie sv. Cyrila 47, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 03. februára 2022, č. k. 8P/49/2021-121, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že:

I. Súd **z v y š u j e** vyživovaciu povinnosť otca X. O., nar. XX.XX.XXXX k maloletému Q. O., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 180 eur mesačne na sumu 300 eur mesačne, ktorú je povinný platiť vždy do posledného dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa, počnúc dňom 01.07.2021.

II. Týmto **s a m e n í** rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 5P/30/2019-119 zo dňa 16.09.2019 vo výroku o určení vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu.

III. Zameškané výživné za obdobie od 01.07.2021 do 11.05.2022 v celkovej výške 1.320 eur **j e** otec **p o v i n n ý** uhrádzať mesačne, vždy do posledného dňa v mesiaci vopred k rukám matky spolu s bežným výživným v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur, až do úplného zaplataenia pod hrozbou straty výhody splátok pri omeškaní sa **č o i l e n s** jednou splátkou.

IV. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca X. O., nar. XX.XX.XXXX k maloletému Q. O., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 180 eur mesačne na sumu 350 eur mesačne, ktorú je povinný platiť vždy do posledného dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa, počnúc dňom 01.07.2021. Vo výroku II. konštatoval súd zmenu rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 5P/30/2019 zo dňa 16.09.2019 vo výroku o určení vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu. Výrokom III. uložil zameškané výživné za obdobie od 01.07.2021 do 03.02.2022 v celkovej výške 1190 eur otcovi povinnosť uhrádzať mesačne vždy do posledného dňa v mesiaci vopred k rukám matky spolu s bežným výživným v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur, až do úplného zaplataenia pod hrozbou straty výhody splátok pri omeškaní sa **č o i l e n s** jednou splátkou. Výrokom IV. ustálil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala zvýšenia výživného, keď výdavky na syna sa od poslednej úpravy podstatne zmenili, a to v súvislosti s návštevou strednej školy

vzdialenej od miesta bydliska cca 100 km. Otec maloletého vo vyjadrení uviedol, že jeho príjem sa od poslednej úpravy nezmenil, pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť, preto nesúhlasil so zvýšením výživného. Kolízny opatrovník súhlasil s návrhom, nakoľko sa od poslednej úpravy podstatne zmenili výdavky maloletého, ktorý začal navštevovať strednú športovú školu.

2. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 45, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 71 ods. 1 až 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“). Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že navrhovateľke sa od poslednej úpravy výživného v roku 2019 podstatne zmenili potreby a výdavky na maloletého syna, ktorý začal navštevovať strednú školu v Banskej Bystrici. Súd mal preukázané, že otec maloletého dlhodobo žije a pracuje v Nemecku. Od posledného určenia výživného na maloletého uplynuli 3 roky. Otec maloletého si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému riadne plní vo výške 180 eur mesačne. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane maloletého, ten začal navštevovať strednú športovú školu s čím sa zvýšili mesačné výdavky na internát vo výške 30 eur, stravné v školskej jedálni zo sumy 20 eur na 80 eur, cestovanie do Banskej Bystrice vo výške 30 eur, v súvislosti s dištančným vyučovaním potreboval maloletý navýšiť dátový balíček na internete o 10 eur, stravné mimo školskej jedálne vo výške 150 eur mesačne aj s ohľadom na skutočnosť, že športuje, chodíva do fitnes a hráva futbal. Od júla 2021 začal maloletý hrať futbal za Malú Ždaňu, kedy cestovné na tréningy a zápasy sú vo výške 30 eur mesačne. Zdravotný stav sa od poslednej úpravy podstatne nezmenil, avšak maloletý začal nosiť šošovky, kedy mesačne na šošovky a roztoky potrebuje 20 eur. V zmysle vyjadrenia kondičného trénera je maloletému odporúčaná doplnková strava v podobe vitamínov, čo predstavuje sumu 40 eur mesačne a permanentky do posilňovne vo výške 25 eur mesačne. Maloletý od poslednej úpravy pomerov zmenil konfekčnú veľkosť z písmena S na veľkosť L, s čím sú tiež spojené mesačné náklady. V zmysle vyššie uvedených skutočností bol preukázané, že náklady na nevyhnutné potreby a záujmy maloletého vzrástli o vyše 400 eur. V konaní nebolo sporným, že otec maloletého v čase určovania výživného v roku 2019 zarábala cca 3000 eur mesačne a odvtedy sa jeho pracovné zaradenie nezmenilo. Otec maloletého nepreukázal tvrdenia, že momentálne zarába menej, nakoľko predložil výplatnú pásku len za jeden mesiac marec 2021 vo výške mesačného príjmu 2.587,50 eur. Bez ohľadu na skutočnosť, či otec maloletého zarába ako sám tvrdí 2.600 eur mesačne alebo viac, zvýšené náklady na potreby maloletého odôvodňujú, aby rodičia minimálne v rovnakej miere prispievali na zvýšené náklady syna, a to sumou minimálne každý po 200 eur. Pokiaľ otec maloletého tvrdil, že nie je v jeho možnostiach uhrádzať zvýšené výživné, súd mal výpoveďou navrhovateľky za preukázané, že otec maloletého o jeho nevyhnutných výdavkoch na cestovanie za prácou a bývanie v Nemecku súd zavádzal. Navrhovateľka súdu uviedla, že v dvojizbovom nájomnom byte nebýva otec maloletého sám, ale nájomné je rozdelené medzi 4 osoby, ktoré predmetný byt obývajú. Pokiaľ by aj otec maloletého platil nájomné vo výške 850 eur mesačne ako sám tvrdil, tento výdavok je nadštandardným, keď je v možnostiach otca maloletého zabezpečiť si bývanie s nižšími mesačnými nákladmi a rozdiel ušetrenej sumy poskytovať na výživné maloletému. Súd mal za preukázané, že otec maloletého je vlastníkom aj viacerých nehnuteľností, dvoch motorových vozidiel zn. Volkswagen a motorky Suzuki, preto neobstojí tvrdenie, že nie je v jeho možnostiach prispievať maloletému na zvýšené výdavky. Aj napriek skutočnosti, že navrhovateľka preukázateľne dosahuje čistý príjem okolo 850 eur mesačne a otec maloletého dosahuje vyšší príjem, pričom bývanie a starostlivosť maloletému zabezpečuje výlučne navrhovateľka, súd zavial oboch rodičov, aby sa v rovnakej miere podieľali na zvýšených výdavkoch na syna. Navrhovateľka požadovala určiť výživné vo výške 350 eur mesačne, súd mal za to, že takáto výška výživného dostatočnou mierou prispeje k naplneniu základných potrieb a výdavkov na záujmy maloletého vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav, záujmy maloletého a jeho štúdium mimo trvalého bydliska, s ohľadom na majetkové a finančné pomery otca maloletého. Pokiaľ otec maloletého namietal, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, tak táto skutočnosť nemôže byť na ujmu potrebám a záujmom maloletého. Pokiaľ ide o zameškané výživné, súd uložil otcovi maloletého povinnosť platiť spolu s bežným výživným v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur uhrádzať aj zameškané výživné v celkovej výške 1190 eur za obdobie od 01.07.2021 do 03.02.2022 pod hrozbou straty výhody splátok a zosplatnenia celého dlhu pri omeškaní sa čo i len s jednou splátkou. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec maloletého. Uviedol, že súd nesprávne konštatoval, že od posledného určenia výživného na maloletého uplynuli 3 roky, keď sa o výživnom naposledy rozhodovalo dňa 16.09.2019, viac ako dva roky. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie nebral do úvahy argumenty otca maloletého, ktoré prezentoval vo vyjadrení zo dňa 21.12.2021. Otec maloletého sa nemohol z pracovných dôvodov zúčastniť pojednávania dňa 03.02.2022 a bol presvedčený, že súd rozhodne spravodlivo a nebude jednostranne hodnotiť dôkazy, ktoré strany predložili, pričom súd bral do úvahy len tvrdenia matky, ktoré boli zavádzajúce. Súd si bez ďalšieho osvojil tvrdenia navrhovateľky o

výdavkoch otca maloletého na cestovanie a bývanie v Nemecku, pričom navrhovateľka o jeho pomeroch mohla mať prehľad v čase, keď spolu žili, ale nie teraz, keď niekoľko rokov spolu nežijú. Viac ako dva roky je pandémia Covid 19, platia prísne bezpečnostné opatrenia a nemecký zamestnávateľ vyžaduje, aby sa tieto opatrenia dodržiavali, a to aj z hľadiska bývania. Otec maloletého mal za to, že náklady preukázané súdu sú jeho náklady na bývanie a cestovanie. Otec maloletého je podielovým spoluvlastníkom (so svojou partnerkou) nehnuteľností, ktorých cena nie je vysoká a finančné prostriedky na zakúpenie týchto nehnuteľností sú čiastočne požičané. Cena osobných automobilov a motorky nemajú hodnotu vyššiu ako 8.000 eur a ich hodnota nevyjadruje skutočnosť, že majetkové pomery otca maloletého sú nadštandardné. Súhlasil s tvrdením, že ďalšia vyživovacia povinnosť otca maloletého nemôže byť na ujmu maloletého, avšak súd prvej inštancie sa nevysporiadal s dôkazmi predloženými otcom maloletého, a to s daňovým priznaním, ktoré svedčí o tom, že hoci má otec maloletého relatívne vysoký príjem, má tiež vysoké náklady. Súd sa nevysporiadal ani so skutočnosťou, že otcovi maloletého pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletej dcére a jeho partnerka je na materskej dovolenke bez príjmu. Súd prvej inštancie vyhodnotil predložené dôkazy jednostranne v prospech navrhovateľky. Otec maloletého má rád syna a je si vedomý, že prechodom na strednú školu sa náklady na jeho zvýšili, avšak súdom zvýšené výživné je s prihliadnutím na všetky okolnosti neprímerane vysoké a je ochotný zvýšiť vyživovaciu povinnosť na maloletého o sumu 70 eur mesačne. Súd prvej inštancie si osvojil tvrdenia navrhovateľky, ktoré nie sú podložené dôkazmi, najmä čo sa týka okolností bývania a cestovania otca maloletého. Z tohto dôvodu žiadal, aby odvolací súd tieto skutočnosti zohľadnil najmä vo vzťahu k priloženému daňovému priznaniu a nákladom, ktoré sú na cestovné a bývanie v Nemecku. Na základe uvedeného otec maloletého navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca maloletého uviedol, že od posledného rozhodnutia vo veci výživného sa pomery na strane maloletého zmenili. Maloletý začal navštevovať strednú školu, s čím sa matke zvýšili náklady súvisiace s internátom, ako aj s cestovným. K ďalším nákladom patria aj výdavky spojené s jeho mimoškolskou činnosťou a taktiež má maloletý zhoršený zdravotný stav. Kolízny opatrovník považuje určenú výšku výživného za primeranú potrebám maloletého a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

5. Matka maloletého sa k odvolaniu otca maloletého nevyjadřila.

6. Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote, má predpísané náležitosti, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní podľa § 65 a 66 CMP prihliadnúc na prípadné vady konania podľa § 67 CMP a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP dospel k záveru, že toto je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP.

7. Rodičovské práva a povinnosti majú rodičia vo vzťahu k maloletemu dieťaťu a vznikajú priamo zo zákona narodením dieťaťa. Tieto majú v rovnakom rozsahu, pričom je irelevantné, či sú rodičia manželmi alebo nie. Súčasťou rodičovských práv a povinností je sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (§ 62 ods. 1 a 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4 a 5 Zákona o rodine). Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu a rovnako prihliadne na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

8. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby. Pre posúdenie schopnosti, možnosti rodičov v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové, prípadne majetkové pomery, ale reálne zárobkové a majetkové možnosti dané jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností. Priznané výživné v prípade, ak sa menia pomery možno vychádzajúc z ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť, pretože nie je rozhodnutím nemenným. Plynutím času môže nastať zmena pomerov tak na strane detí v dôsledku pribúdajúceho veku, zvyšovania nákladov na zabezpečenie odôvodnených potrieb ako aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením príjmov, prípadne existenciou iných okolností, ktoré

môžu mať zásadný vplyv pri posudzovaní, či k zmene pomerov na strane, či už rodičov alebo dieťaťa došlo. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami, sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi, tak ako to vyplýva z čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa.

9. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že o vyživovacej povinnosti otca k maloletému bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 5P/30/2019-119 zo dňa 16.09.2019, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené, maloleté deti O.: X., nar. XX.XX.XXXX a Q., nar. XX.XX.XXXX, boli zverené do osobnej starostlivosti matky, otcovi maloletých bola určená vyživovacia povinnosť na maloletého X. vo výške 240 eur mesačne a na maloletého Q. vo výške 180 eur mesačne a styk otca s maloletými deťmi nebol upravený. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.09.2019. V čase uvedeného posledného rozhodnutia o vyživovacej povinnosti otca k maloletým, matka žila v spoločnej domácnosti s maloletým X. a Q. v štvorizbovom byte v jej osobnom vlastníctve, dosahovala priemerný mesačný príjem vo výške 443 eur. Maloletý X. navštevoval Strednú odbornú školu v K. a maloletý Q. navštevoval 8. ročník Základnej školy v Prievidzi, obaja maloletí sa venovali športovým aktivitám (florbal a futbal), mali celiakiu, s čím sú zvýšené náklady na stravu. Otec maloletých pracoval ako samostatne zárobkovo činná osoba v Nemecku a dosahoval priemerný mesačný príjem vo výške 2.600 eur.

10. Odvolací súd má za to, že vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že od poslednej úpravy o výživnom došlo k zmene pomerov na strane maloletého Q., ako aj na strane oboch rodičov maloletého. Pri rozhodovaní o zmene výživného je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania skoršieho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletých alebo na strane rodičov. Takouto zmenou môže byť podstatne vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, trvalá zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa, podstatné zvýšenie či zníženie pravidelného príjmu jedného z rodičov, prípadne zmena počtu vyživovaných osôb u rodičov, pričom uvedené v danom prípade splnené bolo. K zásadnej zmene pomerov na strane maloletého Q. došlo v tom smere, že už nie je žiakom základnej školy v Prievidzi, ale navštevuje Strednú športovú školu v O. O., teda mimo miesta svojho bydliska. V súvislosti so stredoškolským štúdiom vznikli na maloletého Q. zvýšené výdavky na ubytovanie na internáte vo výške 30 eur mesačne, stravu v školskej jedálni vo výške 80 eur, cestovné vo výške 30 eur mesačne. Vzhľadom k tomu, že maloletý je žiakom športovej strednej školy je nepochybné, že má zvýšené aj mesačné výdavky v spojení so športovými aktivitami, a to cestovné na futbalové tréningy a zápasy vo výške 30 eur, posilňovňa vo výške 25 eur, oblečenie a obuv, doplnky výživy (odporúčané kondičným trénerom) a strava mimo školskej jedálne vo výške 150 eur, pričom maloletý má zvýšené stravovacie nároky v dôsledku celiakie. Je zrejme, že nastala podstatná zmena pomerov na strane maloletého Q., a to s ohľadom na celkový vývoj životných nákladov a zabezpečenie odôvodnených potrieb u maloletého, keď jednak navštevuje strednú športovú školu mimo miesta bydliska, čím sa nesporne zásadne zvýšili jeho náklady na bývanie, stravu, oblečenie, obuv, športové aktivity a ďalšie odôvodnené potreby. Došlo tak k zvýšeniu výdavkov u maloletého, jednak z objektívneho dôvodu všeobecne známej skutočnosti zvýšenia životných nákladov (cien tovarov a služieb) a jednak zo subjektívnych dôvodov, a to fyzického, fyziologického, kultúrneho a psychického rastu, keď maloletý Q. sa blíži k veku plnoletosti, nepochybne došlo u neho k fyzickému rastu, dospievaniu, ktoré býva spojené nielen s nákladmi na stravu, bežné ošatenie, mimoškolské aktivity a ďalšie potreby, ale ktoré sa prejaví aj vo zvýšených nákladoch na výživu. Už len tieto osvedčené skutočnosti sú dôvodom pre zvýšenie výživného zo strany otca. Zmena štúdia je rozhodovacou praxou všeobecne prijímaná za zmenu pomerov odôvodňujúcu zvýšenie vyživovacej povinnosti a výdavky spojené so vzdelaním, na ktorom by mal mať aj otec, ako osoba povinná výživou, prioritný záujem, sú natoľko zrejmom položkou, že na ne treba bezpochyby prihliadať. Pokiaľ ide o majetkové pomery na strane matky maloletého, tie sa zásadne zlepšili, keď dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške 850 eur a v čase posledného rozhodovania mala príjem vo výške 443 eur. Matka maloletého žije v spoločnej domácnosti s maloletým Q. a plnoletým synom X., na ktorého otec maloletého prispieva výživou vo výške 240 eur mesačne. Zárobkové pomery u otca maloletého sa v porovnaní s časom posledného rozhodovania nezmenili, keď aj naďalej pracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba v Nemecku a dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške 2.560 eur, a to s poukazom na vyjadrenia otca maloletého o jeho nezmenenom stave v prípade pracovnej činnosti a s poukazom na predložený výpis z bankového účtu, na ktorom mu bola v mesiaci marec 2021 poukázaná mzda vo výške 2.587,50 eur. Pokiaľ ide o otcom preukázaný nájom dvojizbového bytu v Nemecku vo výške 850 eur mesačne, odvolací súd má za to, že uvedené mesačné náklady na bývanie v Nemecku sú neprimerane vysoké, nadštandardné a

otec maloletého si môže zabezpečiť aj lacnejšie bývanie, pričom otec maloletého je povinný v prvom rade zabezpečiť výživu svojho maloletého dieťaťa, až následne môže využiť zostávajúce prostriedky na uspokojovanie svojich potrieb a musí si byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému, pokiaľ nie je schopný samostatne sa živiť aj na úkor svojej životnej úrovne. Malo by byť preto v jeho záujme podieľať sa na výžive svojho dieťaťa podľa jeho potrieb. Treba zdôrazniť, že maloletý je odkázaný svojou výživou výhradne na svojich rodičov.

11. Pokiaľ ide o samotnú o samotnú výšku výživného, súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému Q. zo sumy 180 eur mesačne na sumu 350 eur mesačne. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že návrh matky maloletého na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému bol dôvodný, avšak nie v požadovanej výške. Súd prvej inštancie tak nesprávne zvýšil výživné na maloletého zo sumy 180 eur mesačne na sumu 350 eur mesačne, kedy bolo nevyhnutné prihliadnúť aj na skutočnosť, že otec maloletého má ešte vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k plnoletému synovi Jakubovi vo výške 240 eur mesačne a pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletej dcére, ktorá pochádza z aktuálneho partnerského vzťahu. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení, prihliadajúc na odôvodnené potreby maloletého, na možnosti a schopnosti oboch rodičov, pri zohľadnení príjmu matky aj otca maloletého, aj pri zohľadnení preukázaných výdavkov u maloletého, u matky, ako aj pri zohľadnení preukázaných výdavkov u otca a jeho ďalších vyživovacích povinností, považoval aj odvolací súd návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému za dôvodný, pričom za primerané zvýšenie výživného považoval odvolací súd sumu 300 eur mesačne. Preto odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti zvýšeného výživného, ktoré výživné vo výške 300 eur mesačne je v súlade tak s potrebami maloletého, ako i s možnosťami a schopnosťami a majetkovými pomermi oboch rodičov podieľať sa spoločne na nákladoch, spojených s výživou a výchovou maloletého dieťaťa. Túto sumu považoval odvolací súd za zodpovedajúcu zmeneným pomerom a súčasne táto suma spĺňa kritéria vyššie citovaných zákonných ustanovení.

12. Nakoľko odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti výšky výživného tak, že vyživovacia povinnosť otca k maloletému sa zvýšila zo sumy 180 eur mesačne na sumu 300 eur mesačne, bolo nevyhnutné zmeniť aj súvisiaci výrok o zameškanom výživnom. S poukazom na zmenu vyživovacej povinnosti, odvolací súd vyčíslil nedoplatok otca maloletého na zameškanom výživnom za obdobie od 01.07.2021 do 11.05.2022 (ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu) v celkovej výške 1.320 eur, teda ide o splatné sumy zvýšeného výživného o 120 eur (120 eur x 11 mesiacov). Takto vyčíslený nedoplatok je otec maloletého povinný platiť v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky maloletého, pod stratou výhody splátok tak, že nezaplatenie jednej splátky spôsobí splatnosť celej sumy.

13. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia

14. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože neboli zistené dôvody na aplikácie výnimky v zmysle § 55 CMP.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len "CMP").

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa CMP.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa CMP a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.